

det ærede Medlem var Medlem, og da denne foreslog en meget omfattende Regulering af Importen — ganske vist ikke saa omfattende som den, der er foreslaaet i 1920, og derfor heller ikke i Stand til at gøre den samme Nytte som den, der blev foreslaaet i Foraaret 1920 —, saa sendte Regeringen, hvad jeg tidligere har oplyst, bl. a. ved et Møde her i Salen, den 17. November 1921, altsaa for et Aar siden, til os som Mellemand Departementschef Riis-Hansen med en Forespørgsel om, hvorledes vi vilde stille os til det Spørgsmaal, som Regeringen siden agtede at føre frem, hvis Partierne kunde slutte sig dertil, medens den ikke vilde gøre det, hvis den ikke opnaaede Tilslutning hos alle Partier. Vi gav vor Tilslutning dertil og sagde, at naar Regeringen vilde foreslaa det, vilde vi gaa med dertil. Men derefter svingede Regeringen om. Jeg ved ikke, under hvis Indflydelse det var, men den svingede om og fremsatte ikke et saadant Forslag. Dette mindede jeg om den 17. November 1921 og tilføjede, at vi forstod, at Ministeriet vilde have undersøgt, om Partierne var med eller ikke med. Det ærede Medlem vilde have et Citat, og derfor faar han dette aargamle Citat: „Et Forslag af en saa gennemgribende Art kan, hvad der er ganske klart, ikke gennemføres til Held for Erhvervene uden samtlige Erhvervs og samlige Partiers Tilslutning.“ Det ærede Medlem vil altsaa kunne se, at det ikke er et Standpunkt for Dagen, men et Standpunkt, der bl. a. fik Udtryk den 17. November 1921 her i denne Sal.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup modificerede i sin sidste Bemærkning to af sine Udtalelser paa en Maade, som kun kan fylde mig med Glæde. Han frafaldt sin meget klare Udtalelse om Motiverne og sin lige saa klare Udtalelse om at tale paa Venstres Vegne.

Naar det ærede Medlem nu talte om Tjenestmændenes Kaar og sammenlignede dem med de frie Erhvervs, vidner dette om, at det ærede Medlem slet ikke har forstaaet Tjenestmændenes Kaar. Det er netop det ejendommelige for de frie Erhverv, at de i visse Aar har et stort Plus, en stor Chance, men med den Gevinst, som de dér vinder, maa de berede sig til at imødegaa de daarlige Aar. Saadanne Chancer foreligger ikke for Tjenestmændene, hvis Løn stadig

er bestemt efter det Maal, at de skal kunne leve paa en passende Maade deraf. Det er dog vel indrømmet fra alle Sider her i Landet, at Tjenestemændene var dem, der sidst af alle kom med og fik nogen Andel i den Forbedring af Livsvilkaarene, som fandt Sted hele Landet over. Saa kan det ikke nytte, at man nu kommer og siger, at nu ligger de frie Erhverv langt nede. Man maa tage en Linie, der gaar gennem mange Aar, og saa er det min fulde Overbevisning, at der ikke er mange, der vil have Mod til at paastaa, at Tjenestemændene her i Landet har det for godt. Jeg gentager, hvad jeg har sagt tidligere, at i Kampen mod Tjenestemandsvælde skal vi være enige, og i den Henseende er jeg rede til at optage Kampen naar som helst; men det har ikke nogen Sammenhæng med det, der her er Tale om.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Uden at jeg kan stedfæste det, tager jeg vist ikke fejl i, at det ærede Medlem Hr. Rode har udtalt, at Aprilvalgene skabte et andet Flertal og forstyrrede Gennemførelsen af den Importregulering, som det ærede Medlem mente at vi ellers vilde have faaet gennemført; og det er i og for sig ganske naturligt, thi de tre Partier kunde udmærket have gennemført den baade i Folketinget og i Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel vil jeg spørge, om han vil benægte, at Konjunkturtillæget blev givet som et Velstandstillæg, og som et Tillæg, der var beregnet paa at skulle falde bort, naar de særdeles abnorme Tider — der medførte Pengerigheden i andre Samfundsklasser — faldt bort. Nu er den Tid kommet, da der ikke er Rigelighed i de frie Erhverv, og det er da ikke stemmende med Forudsætningen for Tjenestemandsløven at opretholde dette Konjunkturtillæg. Naar man taler meget om Sparsommelighed, maa man ikke se bort fra, at denne Post her er paa et Par og trediv Millioner Kroner. Jeg kan ikke finde andet end, at det er rimeligt, at den bliver inddraget, naar man sammenligner Tjenestemændenes Forhold med Forholdene, hvorunder Folk i Almindelighed for Tiden arbejder.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.